

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.309 van 2 mei 2002
in de zaak A. 120.327/VII-26.459.**

In zake : Luc VANDEVELDE,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat P. TAILLY,
 kantoor houdende te LICHTERVELDE,
 Europalaan 51

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Luc VANDEVELDE op 27 april 2002 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 22 februari 2002 houdende uitspraak over de vraag tot herziening van de beslissing van de Mestbank van 27 november 2000 tot vaststelling van de nutriëntenhalte voor het mestbank-nummer 33019016733 op verzoekers inrichting gelegen aan de Mispelarestreet 4 te Zonnebeke;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 29 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 mei 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. TAILLY, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat I. LAUREYS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de vordering tot schorsing wordt ingesteld bij een afzonderlijke akte die geen deel uitmaakt van het verzoekschrift tot nietigverklaring en uiterlijk samen met dat verzoekschrift"; dat verzoeker zijn verzoekschrift tot nietigverklaring van de in deze zaak bestreden beslissing heeft ingediend op 25 april 2002; dat de huidige vordering werd ingesteld op 27 april 2002, d.i. nadat het verzoekschrift tot nietigverklaring werd ingediend; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid om deze reden alleen reeds niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee mei tweeduizend en twee, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
Mevr. A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.